

bitke pri Solferinu na hribih, ki se razprostirajo od Garda-jezera do velike italijanske planjave ob Po. Vasicca in cerkva Solferino je na sredi na vrhuncu z lepim razgledom proti zahodu, od koder je sovražnik gnil goste trume pod poveljništvom maršala Baraguay d'Hilliers, in njemu podredjenih generalov: Forey, Ladmirault in Bazaine. Za cerkvico Solferinsko je pokopališče in tukaj pa tudi spredi nastavljen je bil od našega regimenta 1. bataljon, dalje na desno in proti severu 2., 3. in grenadirski bataljon; blizu stali so tudi Tirolci (Kaiserjäger ali cesarski lovski regiment), graničarski regiment Ogolinski, nekaj husarjev in kanonirjev. To je pa bilo premalo, da bi se bil sovražnik zavrnil, ki je s vso silo ravno pri Solferinu hotel predreti ter našo armado na dva kosa razklati. Žali Bog, zmanjka še proti poludnevju streliva in tudi rezervnih regimentov ni nikder videti, ki bi bili malo poprijeli, da si naši oddehejo. Do poludneva so naši Slovenci vse napade srečno odbijali potem pa so se morali sili umikati in Solferino zapustiti.

Mnogo je mrtvih, veliko ranjenih, vsi lačni, žejni, spehani pa vendar še celih 5 ur sovražniku branijo naglo napredovati. Nobene stopinje od zemlje ne pustijo Francozom brez boja. Tako vojskovaje se pridejo blizu do Pozzolengo pa nikder ne dobijo ne streliva ne pomoči po rezervnih regimentih; vsa armada se pomika nazaj, premagana od Francozov in Pijemontezov.

Okolo 5. ure stemni se poprej silno vroče nebo, črnih oblakov se nabere nad bojiščem in sedaj se ulije strahovita ploha med groznim bliskanjem in gromenjem. Ko se elementi po zraku trgajo, utihne boj na zemlji. Žalostni in pobiti zapustijo potem naši vojak nesrečno bojišče. Cesar pa sklene kmalu primirje porazumevši se s francoskim cesarjem Napoleonom pri Villafranki.

V bitki Solferinski zgubil je naš regiment 607 mož, ki so bili mrtvi ali ranjeni. Med ranjenimi oficirji bila sta tudi nadlajtnant Poterč in lajtnant Mally pa rane so srečno zacelile.

(Dalje prihodnjič.)

Smešnica 36. Po nekem končanem boju v Bosni pripovedovali so si zvečer vojaki, kako je kateri kojega Turčina nažehtal. Ko so uže vsi svoje dogodke povedali, oglasi se nazadnje Megličov Janez: „Kosmata kapa, tudi jaz sem bil v „všlogi“; pa sem enemu Turčinu obe nogi odsekal. — „No, ste vi kristijan, da ste tako Turka mučili, namesto da bi mu glavo odsekali in ga takoj hitro rešili muke“ — zavrne ga nek oficir, ki ga je od strani poslušal. — „Hencaj no, odvine Janez, saj bi mu jo bil rad pa vže ni imel te presnete buče, ker mu jo je vže nekdo drugi pred odsekal!“

Božičev Tomč.

Razne stvari.

(Pomilostili) so svitli cesar k smrti na vislicah obsojeno Marijo Frangež in V. Skodiča iz

Spodnje Polskave ter bodeta vsak 20 let v ječo zaprta.

(Za ravnateljsko službo) v Slatini prosi 119 prosilcev.

(Ženitovanje). Dne 11. t. m. bode v Mariboru gospodična Alisa, hčer deželnega poslanca in slovečega domoljuba slovenskega, g. dr. Dominkuša, poročena z g. dr. Babnikom.

(Kot okrajni sodnik) pride k sv. Lepartu v Slov. goricah g. Anton plem. Wurmser, v Šoštanj, g. Anton Khern, v Šmarije g. Otto plem. Fladung, v Rožek g. Ogrizek iz Mährenberga in za adjunkta v Ptuj g. dr. France Gross.

(Mestnine) nabrali v Mariboru so letos uže 8877 fl.

(V Čakovcu) je došel 6. t. m. iz Zagreba kardinal nadškof Mihajlovič birmovat; podžupan ga je nagovoril — magjarski!

(Preminol) je poštar Grilec v Središči zapustivši poštni dolg 6000 fl. in kupčijsko svojo štacuno v konkurzi.

(Spremembe v učiteljstvu). Nadučitelj v Monsbergi je Simon Kropelj, v Celji Jož. Weiss, učitelj v št. Vidu na Planini Franc Bračič, v Črešnovcah Jož. Lasbaber, v Skomrih Jož. Močnik, v Novi štifti Miha Ratej, v Dobbi Simon Volc, pri sv. Juriji v Slov. goricah Jož. Zinslhofer, kmetijski napredovalni kurz priredijo pri sv. Florijanu v Doliči, v Globokem pa šolo z nadučiteljem in učiteljem. —

(Položil) je službo šolskega nadzornik g. Ranner pa deželni šolski svet še položitve ni odobril.

(Železnice) od Grobelna nad Šmarije v Slatino nameravajo južne železnice oskrbniki staviti.

(Z celjske okolice) se nam poroča, da vojniški Zottel pa Jud Sonnenberg celjskega lisjaka kmetom slovenskim v žepe pšeta. Lepa strica dva: Jud in Zottel, posebno če še zraven postavimo čiste Nemce(?) celjskega Besozzija, Glantschnigga Rakuscha — sami trdi in čisti Nemci, škoda res, da jim očetje niso zapustili nemških imen!

(Čujemo) da g. profesor Borštner ne pojde v Weidenau, ampak v Ljubljano. Hvala Bogu, naj bi se dobri ta glas obistinil.

(Iz Šostanja) se nam poroča, da se je svečanost nove čitalnice vršila v najlepšem redu, več kakor 1000 ljudij bilo je navzočih. Več prihodnjič.

(Iz Ljubna) se nam piše, da so ondi dne 27. p. m. č. g. dekan gornjegrajski blagoslovili prekrasni novi altar iz marmorja. V Ljubno pošiljajo darežljivi nemčurji brezplačno 11 celjskih lisjakov, vsi pridejo tje, kamor se spodobi.

(V Ločah) dobili so iz Ljubljane 4 nove zvonove 50—60 centov teške. Celjskih lisjakov dohaja tje 20.

(Javno zahvalo) izrekel je soglasno dne 27. avg. t. l. odbor kat. celjskega društva svojemu dosedanjemu blagajniku č. g. Karolu Hribovškemu. Na njegovo mesto izvoljen je č. g. Ant. Šlander.

(*Je li res?*) Pravijo, da so učitelji iz gornjegrajskega, vranskega in laškega okraja na prizadevanje g. Armbrustschützta sklenoli omisliti drugih nemških fibul ali stenskih tablic. Je li to res? No, in kdo prodava fibule?

(*Obesili*) so v Varaždinu Štefana Samca, ker je lastnega očeta ubil.

(*Mahrenberški župan*) je sedaj notar Rudl; Bog ga Mahrenberžanom „požegnaj“.

(*Ljubljanski Zvon*) objavlja v 9. zvezku sledeče: Gorazd, Vihar, Malo življenje, Slovenci za Karola Velikega, Slovenski Faust, Tiberius Pannonicus, Bajke in povesti o Gorjancih, Najljubša želja, Knjiga življenja, Pri križi, Luterski ljudje, Zemeljski potresi, Pesen Slovenca v Amerikancih, Zbirka slovenskih pregovorov iz leta 1592, Šolstvo in prosvetni zavodi v kneževini Bolgarski, Langus in Preširen, Marsikteri romar gre v Rim, v Kompostelje, Slovenski glasnik.

(*Sreča v Nesreči*) poučna povest odrasle mladine; spisal Janez Cigler, v drugem natisi izdal Ivan Tomšič. To je do sedaj najboljši slovenski roman za mladino. Knjižica velja mehko vezana 40 kr., trdno vezana 45 kr., krasno vezana v platno in z zlatim napisom 60 kr. Po pošti 5 kr. več. Prodaja knjižico g. Ivan Tomšič, urednik „Vrtca“ v Ljubljani.

(*Spremembe v Lav. škofiji*) Č. g. Ferd. Majcen je postal nemški pridigar in katehet na mestnej fantovske šoli v Celji, novomešnik č. g. Ljudevit Hudovernik pride za 3. kaplana v Celje, č. g. Anton Gorečan prestavljen je v Loko, č. g. Martin Kralj v Selnico ob Dravi, č. g. Anton Inkret k sv. Juriju na Šavnici, č. g. Nachtigal k sv. Marjeti pod Ptujem, č. g. J. Pajtlar v Hoče II. in č. g. Al. Haubenreich gre v začasni pokoj.

Loterijne številke:

V Trstu 2. septembra 1882: 80, 11, 9, 44, 24.
V Linci „ „ 11, 67, 43, 41, 71.
V Budapešt „ „ 44, 88, 37, 4, 56.

Prihodnje srečkanje: 16. septembra 1882.

1—2

Hiša na prodaj

v trgu **Sevnica** (Lichtenwald) tikoma farne cerkve št. 88 v najboljšem stanu s 3 izbami, kletjo in zemljiščem 721 □ sežnjev, ki obsega vrt, vinograd in hosto. Stala je 1711 fl., sedaj se pa dobi zavoljo preselovanja za 1400 fl. Kdor jo hoče kupiti, naj se pri tržanu in cekmeštru g. Leonardu Dereani oglasi.



Raznovrstne, najboljše **Ročale**, prodaja in popravlja mariborski urar in očalar

Ferd. Dietinger.

3—3

Prodavanje posestev.

Štajerska hranilnica (šparkasa) namerava jej lastna posestva prodati ali vkup ali na kose, to pa proti jako ugodnim plačilnim pogojem:

1. Dne 5. septembra t. l. predpoldnem ob 8. uri v **Blezeni** (Hollern) nekda Feichterjevo posestvo. Ono je dve uri daleč proti zahodu od Maribora in $\frac{1}{2}$ ure od železniške postaje v Rušah (Marija-Rast), v jako rodovitnem kraju, kder malo-kedaj toča seka. Meri 130 oralov in 1585 □ sežnjev. Od teh je 111 oralov v Blezeni, z močno zidanim hišnim braham in gospodarskim poslopjem z viničarijo, ostalih 19 oralov in 295 □ sežnjev je pa v Lobnici z viničarijo.

2. Dne 7. septembra t. l. predpoldnem ob 9. uri v **Jarenini** nekda Komauerjevo posestvo. K temu v jako rodovitnem kraju nabajajočemu se posestvu pripada razven zidanega z opeko kritega hišnega hrama, konjskega hleva, gospodarskega poslopja še 46 oralov 903 □ sežnji zemljišča. Od teh pride 7 oralov na vinograd, $15\frac{3}{4}$ na njive, $12\frac{1}{2}$ na izvrstne travnike, ki so deloma z drevjem zasajeni.

Vsak, kateri jedno ovih zemljišče kupi vkup ali kos, mora nakupnini primerno svoto takoj položiti zastopniku hranilničnemu.

Hranilnica raje proda celo posestvo vkup, nego na kose.

Naposled si hranilnica pridrži storjeno pravo odobriti ali ne.

Štajerska hranilnica v Gradci dne 22. avgusta 1882.

(Ponatisi se ne plačujejo.)

1—2

Priporočba.

Vljudno podpisani priporoča p. n. občinstvu svoje

krčmarsko podjetje
v hiši gospoda Franca Čeligi,
na velikem trgu v Mariboru.

Za izvrstno pijačo in prijazno postrežbo je najboljše skrbjeno. Ker sem ob jednom mesar zamorem tudi ustrezati z najboljšimi in zmiraj svežimi jedili po najnižji ceni.

Hrana se daje tudi, če se kdo na njo naroči.

Z odličnim spoštovanjem

Janez Nekrepp,

mesar.

1—2